

[Fiskeriministeren]

det. Så må vi sige: Jamen er der andre fiskeredskabstyper, hvor vi kan nå det samme, men hvor de også er økonomisk rentable at drive fiskeri med? Der er ingen, der kan give et entydigt svar på det. Men man kan sige, at balancepunktet ligger imellem det økonomisk forsvarlige plus det skånsomme i forhold til fiskebestandene og så selvfølgelig det energiforbrugende.

Til hr. Henrik Dam Kristensen vil jeg også godt sige om kapacitetstilpasningen, at på den måde, kapacitetstilpasningen er tilrettelagt, er det et tilbud til fiskerne. Det er et spørgsmål, om de vil tage imod det. Der er ingen, der bliver tvunget til at tage deres fartøjer ud af fiskerflåden. Der har man forsøgt at tilrettelægge det sådan, at man kigger på, hvad det er for nogle fartøjer, der er inde i de mest belastede fiskerier kvotemæssigt. Og i den udstrækning, man kan prioritere dem til at komme først ud, giver man en lettelse for de fartøjer, der bliver tilbage i det pågældende fiskeri.

Så derfor skal kapacitetstilpasning ikke kun være et spørgsmål om, at der er nogle, der skal kunne komme ud med deres fartøjer. Det skal også gerne hjælpe dem, der bliver tilbage i den danske fiskerflåde, så de reelt får bedre muligheder. Tendensen er helt klart, at det er større og større fartøjer, der nu føler sig tiltrukket af kapacitetstilpasningsreglerne, ophørsordningen, mens det for nogle år siden primært var de mindre fartøjer. Det hænger sammen med, at støttebeløbssatserne er blevet sat op i EF i 1990.

Jeg er enig med de ordførere, der har været inde på, at det, det drejer sig om, ikke er at få en entydig flåde, som kun kan nogle ganske få ting, og det gælder også størrelsemæssigt. Det, det drejer sig om, er faktisk at have hele spektret i fremtiden, for det er den eneste måde, vi kan sikre os en fornuftig udnyttelse af vore ressourcer på.

Jeg er nødt til at præcisere med hensyn til de toldfri kontingenter, at den erklæring, vi har fået igennem i EF-Kommissionen, går ud på, at hvis de forventninger, som man har til EØS-aftalen, hvor vi nu får toldfri adgang til at importere råvarer fra Island, Sverige og Norge, ikke indfries, så har vi altså adgang til at bede Kommissionen – og de skal også på eget initiativ stille forslag om det – om at forøge de toldfri kontingenter, og dér er det klart, at det

vil være den danske regerings holdning, at der skal kunne kompenseres så meget, at vores industri fortsat kan arbejde, og det skal helst være med så lav en toldsats, at det ikke bliver en økonomisk belastning for vores industri. Regeringens politik er her helt klart, at vi ønsker at sikre beskæftigelsen i vores fiskeindustri. Vi mener også, det er en fordel for danske fiskere, at vi har en fiskeindustri, der er væsentlig større end svarende til det, som danske fiskere normalt ilandbringer.

Så kan jeg bekræfte hr. Henrik Dam Kristensens synspunkter om, at situationen for torsk i andre farvande ikke er god. Det har jeg heller aldrig givet udtryk for. Der er andre fiskerier, der har kørt fornuftigt. Det er klart, at hvis vi kigger på situationen i Nordsøen i 1993, så er den ikke blevet bedre, end den var i 1992. Den kvote, vi har for torsk i Nordsøen, er katastrofalt lav, så der vil stadig væk være problemer fremover.

Så er der andre lyspunkter: Kullerbestanden udvikler sig meget gunstigt i øjeblikket. Det giver os håb om, at vi kan få en større kullerkvote i de kommende år. Men jeg er enig i det synspunkt, at når man kigger aviserne igennem, er det altid de mørke punkter, der kommer frem. Det, der går stille og roligt og godt, kommer ikke frem på samme måde. Det er ikke noget unormalt. Det, jeg bare appellerer til, er, at vi tager hele spektret, også nuancerne, med, når vi fører en fiskeripolitisk debat som den, vi har her i dag.

Om fangst i gydeperioder må jeg sige, at jeg rent følelsesmæssigt er tilhænger af, at man stopper fiskeriet i gydeperioder. Mit problem er bare, at jeg ikke kan få en biologisk anbefaling, der siger, at det har nogen effekt. Altså, biologerne har indtil nu sagt, at om man fanger fisken en måned før, den er med rogn, eller man fanger den, mens den har rogn eller en måned efter, at den har smidt rognen, giver det den samme effekt på bestanden, fordi f.eks. en torsk gyder med så mange æg, at det, der er afgørende for rekrutteringen, er, om man har de rette vandtemperaturer og klimatiske forhold lige i de uger, hvor torsken gyder. Det er det, der er det afgørende.

Tag f.eks. oppe ved Nordnorge, hvor man for få år siden havde en katastrofal situation med rekruttering til torskebestanden. Så ændrede vandtemperaturen sig halvanden grad,